

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Som sagt, jeg er parat til, såfremt det skulle ønskes, at drøfte dette spørgsmål i et udvalg.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Det er jo rigtigt, som den højtærede minister var inde på, at problemet om at få frigivet sagomelet var rejst af den daværende formand for forbrugerrådet, som henvendte sig til den daværende handelsminister om at få sagomelet givet fri, og det var vel ikke unaturligt, at jeg så den 11. maj spurgte, hvornår det blev frigivet. Jeg mente ikke, det var nødvendigt at begrunde hvorfor; for hvis den daværende formand for forbrugerrådet ikke var rendt med en halv vind, måtte hun jo have argumenterne ved hånden, og ministeren var da også tilsyneladende enig med mig i, at det ville være rigtigt at frigive sagomelet; i hvert fald kunne den højtærede minister godt tænke sig at være i spørgerens sted. Ministeren har som forbrugerrådets formand hævdet, at husmødrene har stor interesse i valgfrihed, når det gælder indkøb til dækning af hjemmenes behov, og ministeren påstod, at det vedvarende gjaldt. Jeg er ganske klar over, at dette er rigtigt, det har jeg fået bekræftet fra adskillige steder. Man så tilføjede ministeren, at man naturligvis måtte tage hensyn til, hvad der var økonomisk forsvarligt. Jeg svarede dertil, at det økonomisk ikke betød noget for landet, og dertil svarede ministeren, at det betød 6 mill. kr., som der under den nuværende valutasituation ikke var råd til, selvom ministeren som husmor i allerhøjeste grad kunne ønske at få sagomelet ind i landet. Da spørgetiden jo udelukker en egentlig forhandling, måtte jeg så stille forslaget til beslutning.

Jeg går nu ud fra, at såfremt jeg kan påvise, at der er råd til at give importen af sagomelet fri, og at beregningen med de 6 millioner, som en eller anden planøkonom i handelsministeriet har opstillet, er helt forkert, så skulle det være muligt at få tilslutning fra ministeren til at give sagomelet fri.

Jeg vil gerne sige et par ord om kartoffelmelsordningen af 1933, som gælder endnu, idet denne sag må ses i forbindelse dermed. Der er det morsomme — det vil man opdage ved at læse forhandlingerne fra dengang — at hverken i den daværende handelsmini-

sters lovforslag med bemærkninger eller i den daværende handelsministers fremsættelsestale var der et eneste ord om, at sagomelet ville blive forbudt — ikke et ord; det var et lovforslag, der gjaldt kartoffelmel. Jeg vil selvfølgelig ikke hævde, at forbudet er ulovligt, men jeg vil påstå, at det blev listet igennem, måske af frygt for husmødrene.

Nu har jeg undersøgt importtallene for de sidste 4 år, før forbudet blev udstedt, og det viser sig, at importen af sagomel udgjorde 2,2 mill. kg om året i gennemsnit, medens der blev importeret 5 gange så meget kartoffelmel, nemlig 11 mill. kg om året. Det var derfor naturligt, at lovforslaget drejede sig om kartoffelmel, at det var det, der blev lovgivet om. Man føjede så til, at fabrikkerne, som blev bygget — en af dem var der, men det gjaldt for de andre — skulle bygges under den forudsætning, at de skulle afskrives i løbet af 12—15 år, hvilken tid nu er gået.

Jeg mener altså ikke, der i dag af hensyn til den lov foreligger en forpligtelse til at opretholde forbudet mod import af sagomel. Derimod kan det omtvistes, om man er forpligtet til at opretholde importforbudet mod kartoffelmel. Når man vil gøre op, hvor meget det drejer sig om, må man gøre sig klart, at hverken formanden for forbrugerrådet, den nuværende minister, eller jeg har gjort sig til talsmand for, at man skulle gå videre end til at give valgfrihed, og det er jo noget helt andet.

Hvor meget kan man da regne med at importen vil blive i dag? Ja man havde dengang en import på 2,2 mill. kg. Nu er befolkningen vokset med 20 pct., men til gengæld, siger ministeren — og det er vist rigtigt — har fabrikkerne gjort et stort arbejde for at lære husmødrene at bruge kartoffelmel. Ville det så ikke være naturligt at sige, at hvis man gav sagomelet fri, måtte man højst regne med et tilsvarende forbrug som det, der var, dengang forbudet kom? Hvis vi nu går ud fra dette grundlag, hvad betyder det så i penge? Prisen svingede dengang omkring 18 øre pr. kg, i dag ligger den højere. Det betød dengang en import for 400 000 kr. om året; såvidt det er oplyst, ligger importprisen i dag på 61 øre pr. kg, og dertil må man lægge tolden, 5 øre, hvorved man kommer op på 66 øre, men